

SANOK

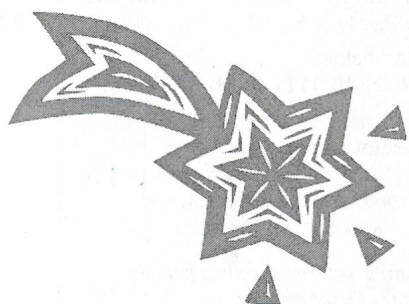
Z CHRYSZTUSEM W ŻYCIU

ISSN 1734-1078

MIESIĘCZNIK
PARAFII CHRYSZTUSA KRÓLA

**„Spuśćcie
nam
na
ziemskie
niwy
Zbawcę
z niebios
obłoki...”**

Kochani Czytelnicy!

Atmosfera, jaka towarzyszy od wigilijnego wieczoru, jest znakiem, że dzieje się wokół nas coś niezwykłego. Powód takiej atmosfery najkrócej ujął prorok Izajasz: *Dziecię nam się narodziło, Syn został nam dany*. Mówimy, że „Boże Narodzenie”. Bóg przyjął ludzką naturę. Narodził się jako człowiek, jako Dziecię, w stajence Betlejemskiej. Trzeba nam zapytać: dlaczego Bóg stał się człowiekiem? Po to, by człowiek w Jezusie Chrystusie zobaczył jakiego ma Ojca. By w Jezusie Chrystusie znalazł klucz do zrozumienia sensu swojego życia. Przypomniał nam to Jan Paweł II w swoim przemówieniu w czasie pierwszej pielgrzymki do Polski 2 czerwca 1979 r. na Placu Zwycięstwa w Warszawie: „Kościół przyniósł Polsce Chrystusa – to znaczy klucz do zrozumienia tej wielkiej i podstawowej prawdy, jaką jest człowiek...: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa”.

Kiedy przygotowujemy się do tak wielkiej uroczystości popatrzymy na siebie przez pryzmat żłóbka w Betlejem, porównajmy swoje życie z codziennością jaką przeżywał Chrystus w Nazarecie i odpowiedz sobie czy jesteś z Chrystusem. Niech ta radość Narodzenia Pańskiego pomoże nam siebie zrozumieć i napełni nasze serca radością z faktu, że Jezus jest z nami. On chce być z tobą zawsze. On chce być obecny w naszym życiu – pozwólmy Mu na to!

WYDAWNICTWO

Parafia Chrystusa Króla w Sanoku,
ul. Jana Pawła II 55, tel. 013 46 305 94

konto parafialne:

85 1240 2340 1111 0000 3197 6091

Odpowiedzialni: ks. prob. Feliks Kwaśny,
ks. Krzysztof Hassinger

oraz Zespół Redakcyjny

Druk z materiałów powierzonych:

www.drukpiast.com

Redakcja zastrzega sobie prawo
wyboru i adiacji tekstów

e-mail: gazet_chrkrol@tlen.pl

<http://www.chrystuskrol-sanok.com.pl>

KALENDARIUM

GRUDZIEŃ		
6	wtorek	Wspomnienie św. Mikołaja – biskupa <i>Biskup Myry (obecna Turcja), zmarł ok. połowy IV w. Kult rozszerzył się od X w.</i>
7	środa	Wspomnienie św. Ambrożego – biskupa i doktora Kościoła <i>(ok. 340–397), ur. w Trewirze, biskup Mediolanu, był gorliwym pasterzem i obrońcą wiary.</i>
8	czwartek	Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
13	wtorek	Wspomnienie św. Łucji – dziewicy i męczennicy <i>Zginęła na pocz. IV w. w Syrakuzach w czasie prześladowań za ces. Dioklegjana</i>
14	środa	Wspomnienie św. Jana od Krzyża - zakonnika <i>(1542–1591), ur. w Hiszpanii, karmelita. Pod wpływem św. Teresy z Avili poświęcił się dziełu odnowy zakonu. Jego dzieła stanowią kanon duchowości chrześcijańskiej.</i>
24	sobota	WIGILIA Uroczystości Narodzenia Pańskiego
25	niedziela	UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO
26	poniedziałek	Święto św. Szczepana – diakona i pierwszego męczennika <i>w czasach apostoelskich został ukarminowany przez Żydów za głoszenie Chrystusa</i>
27	wtorek	Święto św. Jana - Apostoła i Ewangelisty <i>Najpierw uczeń św. Jana Chrzciciela, potem umiłowany uczeń Chrystusa. Autor Ewangelii, trzech listów i Apokalipsy. Jako jedyny z Apostołów zmarł śmiercią naturalną.</i>
28	środa	Święto świętych Młodzianków – męczenników <i>niemowlęta z Betlejem, zamordowane przez Heroda, który wśród ich chciał zabić Jezusa</i>
30	piątek	Święto Świętej Rodziny – Jezusa, Maryi i Józefa
31	sobota	Wspomnienie św. Sylwestra I – papieża <i>Został wybrany papieżem w 314 r. Zwalczał gorliwie błędy w wierze. Zmarł w 335 r.</i>
ZAKOŃCZENIE STAREGO ROKU		
STYCZEŃ		
1	niedziela	Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

„Jan Paweł II w moich wspomnieniach”

Sprawozdanie z przebiegu konkursu poświęconego osobie Ojca Świętego Jana Pawła II zorganizowanego w SP Nr 4 w Sanoku.

W związku z przypadającym 16 października Dniem Papieskim został w naszej szkole zorganizowany i przeprowadzony przez zespół katechetów i polonistów konkurs o papieżu Janie Pawle II. Temat konkursu brzmiał: „Jan Paweł II w moich wspomnieniach” i był przeprowadzony w dwóch formach: literackiej i plastycznej.

Celem konkursu było przywołanie wspomnień o Wielkim Papieżu i przypomnienie Jego nauki, oraz rozwijanie zdolności literackich i plastycznych uczniów. Spotkał się z dużym zainteresowaniem ze strony dzieci, napłynęło bowiem 58 wierszy i 89 prac plastycznych.

Efektom konkursu były piękne, niekiedy bardzo osobiste i głębokie wiersze, imponowała także różnorodność prac plastycznych. Cieszy również fakt, że zaangażowali się rodzice, ponieważ można było dostrzec i pomoc ręki dorosłego i jakąś podpowiedź. Zatem na pewno konkurs przyczynił się do ożywienia wspomnień, wspólnych rozmów i chwil refleksji. W dniu 19.10.2005r. pod przewodnictwem dyrektora szkoły pana Krzysztofa Zajęca komisja w składzie: dyr. M. Korzyk, dyr. U. Radwańska, ks. W. Kałamarz, pani Renata Adamska, pani Bożena Szeruga, pan Krzysztof Brajta i katecheta T. Pluskwa dokonała wyboru najładniejszych prac. Przyznano następujące miejsca:

W kategorii klas I – III

1. Patryk Biega kl 3d
2. Renata Roman kl 3a
3. Martyna Węgrzyniak kl 3a

Wyróżnienia:

- Oliwier Szwałd kl 2d
Adam Dudek kl 2b

W kategorii klas IV – VI

1. Martyna Mądry kl 5e
2. Gabriela Gorączko kl 6d
- Ola Bukład kl 6d
3. Andrzej Jurcaba kl 5a
3. Dominika Kozdroń kl 5e

Wyróżnienia:

Olga Roman	kl 4a
Bartosz Jakubowski	kl 4d
Jga Rychtyk	kl 5d
Elżbieta Rodkiewicz	kl 5d

Wśród małych poetów zwyciężyli:

1. Martyna Gembalik	kl 4b
1. Paulina Gadomska	kl 5a
2. Grzegorz Kulon	kl 5c
2. Olga Roman	kl 4a
3. Beata Balik	kl 6b
3. Filip Mienkina	kl 6f

Organizatorzy postanowili najładniejsze prace zaprezentować na wystawie szkolnej. Wraz z tymi pracami zaprezentowano również na wystawie różańce prace uczniów wykonane pod kierunkiem S. Bogusławy Dereń. Różańce wykonane z różnych materiałów były uwiecznieniem katechez związanych z nabożeństwami październikowymi. Całość wystawy budziła zainteresowanie zarówno uczniów, rodziców odwiedzających szkołę i mieszkańców Wójtostwa podczas głosowania w II turze wyborów prezydenckich.

W imieniu organizatorów sprawozdanie sporządziła:
Teresa Pluskwa

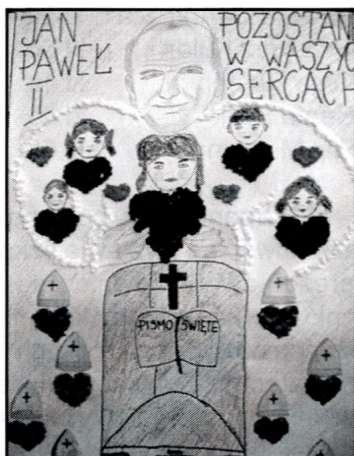

wiersze nagrodzone
w konkursie o Janie Pawle II

Paulina Gadomska - 1 miejsce klasa V a

Nasz Papież

Samolot milknie
Podjeżdżają schody.
Radość.
W drzwiach stoi w bieli,
Jak orzeł
Nad swoim gniazdem.
Unosi ręce.
Ogarnia wszystko wokół;
Nasze radości
Nasze pragnienia,
Nasze smutki,
Nasze troski,
Nasze marzenia,
Nasze tesknoty,
Nasza miłość:
Do ludzi
Do świata
Do Boga

Martyna Gembalik – kl. IV a

Ojczy Świąty Ty byłeś dla nas kochany i niepojęty.
Byłeś lekiem na bóle,
I kochałeś nas dzieci bardzo czule.
Byłeś podróżnikiem świata i kochałeś jak brat kocha brata.

Wszędzie gdzie byłeś pokój przynosiłeś.
Byłeś kulą zraniony i cudownie przez Matkę Bożą
Uzdrowiony
Hold Ci dzisiaj składamy my dzieci,
W podzięce za twoje rany.

Byłeś Wielkim w Świecie i na Watykanie,
Pamięć o Tobie zawsze pozostanie.

Z HISTORII I TEOLOGII
MSZY ŚWIĘTEJ cz. 8

Postawa w czasie przyjmowania Komunii św.: w pierwszych wiekach wierni przyjmujący Komunię pozostawali na swoich miejscach, dopiero od IV w. przyjął się zwyczaj podchodzenia do ołtarza i wówczas przyjmowano ją na stojąco (zalecano przy tym odpowiedni gest czci, np. skłon głowy, spuszczenie oczu, wyciąganie rąk). W XI w. przyjęło się, a w XVI stało się obowiązkowym przyjmowanie Komunii w postawie klęczącej. Początkowo przyjmowano Ciało Pańskie na otwartą dłoń, jednak z czasem, ze względu na szacunek dla Świętych Postaci oraz wprowadzenie chleba niekwaszonego i małych hostii w IX w., zaczęto przyjmować Je do ust. „Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego” z 2002 r. zaleca procesjonalne przystępowanie do Komunii świętej, w postawie klęczącej lub stojącej (z przynależnym gestem szacunku), na rękę lub do ust – przy czym ustalenie formy należy do poszczególnych Konferencji Episkopatu. W 2004 r. Konferencja Episkopatu Polski zezwoliła na przyjmowanie Komunii św. na rękę. *Nie wolno natomiast wiernym przekazywać sobie i dzielić się nawzajem konsekrowanych chlebem.* Zaleca się również, by wierni mogli spożywać Komunię z hostii konsekrowanych w czasie Mszy, w której uczestniczą. Komunia pod dwiema postaciami: udzielana była do XII w. – odpowiadało to wzorowi Ostatniej Wieczerzy. Pod wpływem teologów, którzy głosili, że zarówno pod postacią chleba jak i wina współobecne są Ciało i Krew Chrystusa, a także w trosce o uszanowanie Postaci i nie zatracenie rozumienia Mszy św. jako uczty, na Soborze Trydenckim w 1545 roku zakazano udzielania Komunii pod dwiema postaciami. Gdy w czasach Reformacji husyci i protestanci domagali się zniesienia zakazu, przyjmowanie Komunii św. pod postacią chleba stało się znakiem prawowierności. Komunię św. pod dwiema postaciami przywróciła dopiero odnowa po Soborze Watykańskim II. Krew Pańską można spożywać: - pijąc bezpośrednio z kielicha, - przez srebrną rurkę, - srebrną łyżeczką, - przez zamaczanie hostii w kielichu z Krwią.

Częstotliwość przystępowania: Do IV wieku uczestnictwo we Mszy św. łączyło się z przystąpieniem do Komunii, a jeżeli nie było w danym dniu Eucharystii, wierni sami się komunikowali w domach, przynosząc przechowywany chleb eucharystyczny. Od IX w. rozpowszechniła się praktyka przyjmowania Komunii św. tylko jeden raz w roku - Sobór Laterański usankcjonował ją w 1215 r. Często rozumiano ten sakrament w sposób niekompletny, niewłaściwy - np. tak mocno akcentowano bóstwo Chrystusa, że zapomniano o Jego człowieczeństwie – Chrystus był dla grzeszników kimś bardzo odległym, nieosiągalnym. Ponadto przyjęcie Komunii św. wiązało się z licznymi

Z HISTORII I TEOLOGII MSZY ŚWIĘTEJ cz. 8

wyrzeczeniami i obostrzeniami. W X w. były to np.: obowiązek spowiedzi przed każdą Komunią św., wstrzeźliwość małżonków na kilka dni przed Komunią (nawet do 30 dni), post przez pół tygodnia, wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych przez 6 dni. Mimo, że od XII wieku zaczęła wzrastać pobożność eucharystyczna, to jednak nie wpłynęło to na częstsze przystępowanie do Komunii. Powszechna

była natomiast tzw. „komunia duchowa” (przyjęcie Jezusa do serca przez wiarę i miłość), którą stawiano niemal na równi z Komunią sakramentalną. Negatywny wpływ wywarł również XVII-wieczny nurt w kościele francuskim, tzw. „jansenizm”. Pod jego wpływem niektórych wiernych (kupców, małżonków) zaczęto wykluczać w ogóle od częstej Komunii świętej, a od tych,

którzy ją przyjmowali, domagano się „najczystszej miłości Boga”. Odnowę eucharystyczną zapoczątkował papież Pius X, który podał warunki częstej Komunii św.: stan łaski oraz dobrą intencję czyli pragnienie, aby przez przyjęcie Komunii św. zbliżyć się w miłości do Boga i skutecznie zwalczać swoje wady i słabości, a także unikać stanowczo świadomych grzechów lekkich. Według III Przykazania kościelnego „każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku przyjąć Komunię świętą”. W 1964 pozwolono wiernym przyjąć Komunię św. 2 razy w ciągu dnia - w czasie Pastereki i Wigilii Paschalnej, a w 1966 - w Wielki Czwartek. Praktykę tę (rozciągając ją na wszystkie dni w ciągu roku) usankcjonował Kodeks

Prawa Kanonicznego (1983): „*Kto przyjął już Najświętszą Eucharystię, może ją ponownie tego samego dnia przyjąć jedynie podczas sprawowania Eucharystii, w której uczestniczy z zachowaniem przepisu kanonicznego*”.

Śpiew w czasie Komunii: rozpoczyna się wraz z Komunią św. kapłana. Spełnia następujące funkcje: towarzyszy procesji komunijnej, wyraża radość serca, wykazuje bra-

terską łączność między przystępującymi do Komunii. Treść pieśni powinna koncentrować się na Eucharystii jako Pokarmie. Mogą to być również pieśni okresowe. Potem następuje puryfikacja naczyń liturgicznych: puryfikacji czyli czyszczenia i obmycia naczyń (łac. purificare = umywać, obmywać, czyścić) dokonuje kapłan, diakon lub akolita; można to zrobić

również po Mszy świętej.

Dziękczynienie po Komunii świętej: jest to osobny, dowolnie stosowany obrzęd. Rozpoczyna się z chwilą, gdy po puryfikacji naczyń kapłan wraz z asystą i całym zgromadzeniem wspólnie uwielbia Boga Ojca i dziękuje Mu za wszystkie dzieła zbawcze, a zwłaszcza za dar Jezusa Chrystusa. Dziękczynienie kieruje się ku Trójjedynemu Bogu, gdyż Eucharystia jest dziełem Trzech Osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego. Można w tym momencie zachować milczenie, zaśpiewać wspólnie odpowiednią pieśń, wysłuchać utworu instrumentalnego lub chóralnego, odmówić modlitwę.

Modlitwa po Komunii św. – kończy obrzęd Komunii świętej.

III. Obrzędy końcowe Mszy św..

Na Liturgię rozesłania składają się: a) *Ogłoszenia parafialne*: dawniej podawano je zaraz po kazaniu lub przed nim, by ci, którzy wychodzili z kościoła przed Komunią św. mogli „z konieczności” dowiedzieć się czegoś o życiu parafialnym. Zaleca się, by ogłoszenia kończyło słowo pasterskie kapłana, ukazujące związek między przeżyta liturgią i życiem, b) *Pozdrowienie i błogosławieństwo kapłańskie* (może mieć formę prostą i uroczystą), c) *Posłanie z życzeniem Chrystusowego pokoju*, d) *Oddanie czci Chrystusowi poprzez pocałunek ołtarza*, skłon przed ołtarzem i przyklęknięcie, e) *Procesja Wyjścia i śpiew na zakończenie*: jest to śpiew procesyjny, związany powinien być z tajemnicą dnia lub z okresem liturgicznym, można tu wykonać uroczysty hymn lub krótkie wezwanie.

Katarzyna Fuksa

Kończąc Rok Eucharystii zakończyliśmy również cykl rozważań „Z HISTORII I TEOLOGII MSZY ŚWIĘTEJ” Na ścieżki Eucharystii prowadziły nas materiały przygotowywane przez Panią Katarzynę Fuksę. Wierzymy, że stały się one dla naszych Czytelników okazją do pogłębienia wiary i znajomości Eucharystii, Jej tradycji, rozwoju i wymowy w naszym życiu.

Pani Katarzyno za inicjatywę tego cyklu, jasność i głębię przekazywanych treści oraz ofiarowany trud składamy serdeczne podziękowanie, życząc wszelkich łask Bożych na każdy dzień i zapraszając w dalszym ciągu na łamy naszej gazetki.

Redakcja

KU DOJRZAŁEJ WIERZE

rekolekcje przed bierzmowaniem

W październiku i listopadzie młodzież kl. III Gimnazjum, która przygotowuje się do przyjęcia Sakramentu Bierzmowania uczestniczyła w rekolekcjach zamkniętych. Sam na sam z Chrystusem, pod jednym dachem wsłuchiwali się w Jego głos, prosili aby umocnieni Duchem Świętym mężnie wyznawali wiarę i według jej zasad postępowali.

Tegoroczne rekolekcje odbywały się w trzech turnusach, w domu rekolekcyjnym O. Jezuitów w Starej Wsi. W każdym turnusie brało udział ponad 50 osób. Prowadzącymi te rekolekcje byli: Ks. *Krzysztof Hassinger* i Ks. *Wiesław Kałamarz*. Księża współpracowali z animatorami, spośród których ogromną wdzięczność wyrażamy *animatorce Kasi*.

Ogromną pomocą w przeżywaniu rekolekcji byli członkowie kręgów „Domowego Kościoła”, którzy dbali o stronę kulinarną rekolekcji. Szczególną wdzięczność pragniemy wyrazić *p. Hałasom*.

Czas rekolekcji był czasem niezwykłych łask, co zaowocowało pięknymi świadectwami.

A oto niektóre z nich:

* Na rekolekcjach przeżyłam wiele miłych chwil. Pierwszy raz w życiu byłam tak blisko Boga. Spotkałam się z Nim podczas Mszy św., oraz podczas sakramentu pokuty. Było to niepowtarzalne przeżycie dla mnie. Nigdy w życiu nie przypuszczałam że dzięki „zwyklej” Mszy może zmienić się tak dużo rzeczy. Zaczęłam patrzeć na świat w całkiem innym świetle.

* Minione rekolekcje wywarły na mnie ogromne wrażenie. Zrozumiałam do końca jaką powinnam podążać drogą - drogą Boga. Bardzo wielkie wrażenie wywarła na mnie również spowiedź, czułam radość, że mogę w końcu wyrzucić z siebie wszystkie grzechy i zacząć od nowa. Teraz wiem, że rekolekcje to jedno z największych przeżyć jakie dotychczas mnie spotkały.

* Ja przeżyłam te rekolekcje cudownie. Nie spodziewałam się, że może być tak pięknie. Przeżyłam najbardziej spowiedź tak jak większość z nas. Spowiedź była dla mnie piękną

rozmową z Bogiem, zrozumiałam co to znaczy być prawdziwym chrześcijaninem.

* Te rekolekcje były najwspanialszym, duchowym spędzeniem czasu w całym moim życiu. Wiem, że od tej pory zacznę w inny sposób postrzegać wiarę, codzienną modlitwę i cele człowieka na ziemi.

* Te rekolekcje pomogły mi rozwiązać wiele problemów, nauczyły mnie żyć modlitwą., zmieniły mnie na dobre. Chciałbym podziękować i chciałbym żaby takich spotkań z Bogiem było więcej.

* W pierwszym wieczorze myślałem, że to jest taki pobyt i tyle, ale po kazaniu zrozumiałem, że było to czymś więcej niż tylko odpoczynkiem od szkoły. Kazania Księdza były bardzo mądre i czułem, że docierają do mnie. Wielkim przeżyciem była dla mnie rozmowa z Księdzem, Dowiedziałem się o paru rzeczach o których nie miałem pojęcia. Najpiękniejszą częścią rekolekcji było czuwanie, które bardzo pozytywnie na mnie wpłynęło. Myślę, że każdy powinien doświadczyć czegoś takiego w swoim życiu. Dzięki tym rekolekcjom zacząłem inaczej patrzeć na świat.

* Dzięki tym rekolekcjom zrozumiałam wiele rzeczy. Nauczyłam się jak ma wyglądać modlitwa. Bardzo podobały mi się kazania wygłaszane przez Księdza, uważam, że były bardzo interesujące. Miejsce w którym przebywaliśmy pozwoliło mi się wyciszyć, zapomnieć na chwilę o swoich problemach. Najbardziej podobała mi się spowiedź, rozmowy z Księdzem nie zapomnę na długo! Bardzo chętnie pojechałabym tam jeszcze raz.

* Dzięki tym rekolekcjom zrozumiałam, że Bóg jest zawsze na pierwszym miejscu. Bez Niego nic się nie układa. Najbardziej podobały mi się kazania i nauki Księdza prowadzącego. Podobało mi się również miejsce gdzie odbywało się to wszystko. Gdyby ktoś zapytał mnie czy chciałbym pojechać jeszcze raz na rekolekcje, bez zastanowienia odpowiedziałbym TAK. Nigdy w życiu nie przeżyłam coś tak wspaniałego.

***Jako uczestnicy tych rekolekcji
pragniemy przekazać wyrazy wdzięczności i szacunku
Ks. Krzysztofowi Hassingerowi i Ks. Wiesławowi Kałamarzowi,
którzy przewodniczyli rekolekcjom,
animatorom za ich posługę,
Państwu w kuchni za ich "smaczną pracę",
oraz Ks. Stanisławowi Węglarzowi i P. Krystynie Szwan
za przygotowanie i organizację całości.***

***Jezus Chrystus, Pan serc ludzkich niech łaskami Was obdarzy,
aby pokój, odblask nieba nie gasł nigdy w Waszej twarzy.
Jezus Chrystus, Pan dni naszych niechaj Wasze dni przedłuży,
aby kwitły Jego chwałą jak czerwona w słońcu róża.***

/ Młodzież kl. III Gimnazjum /

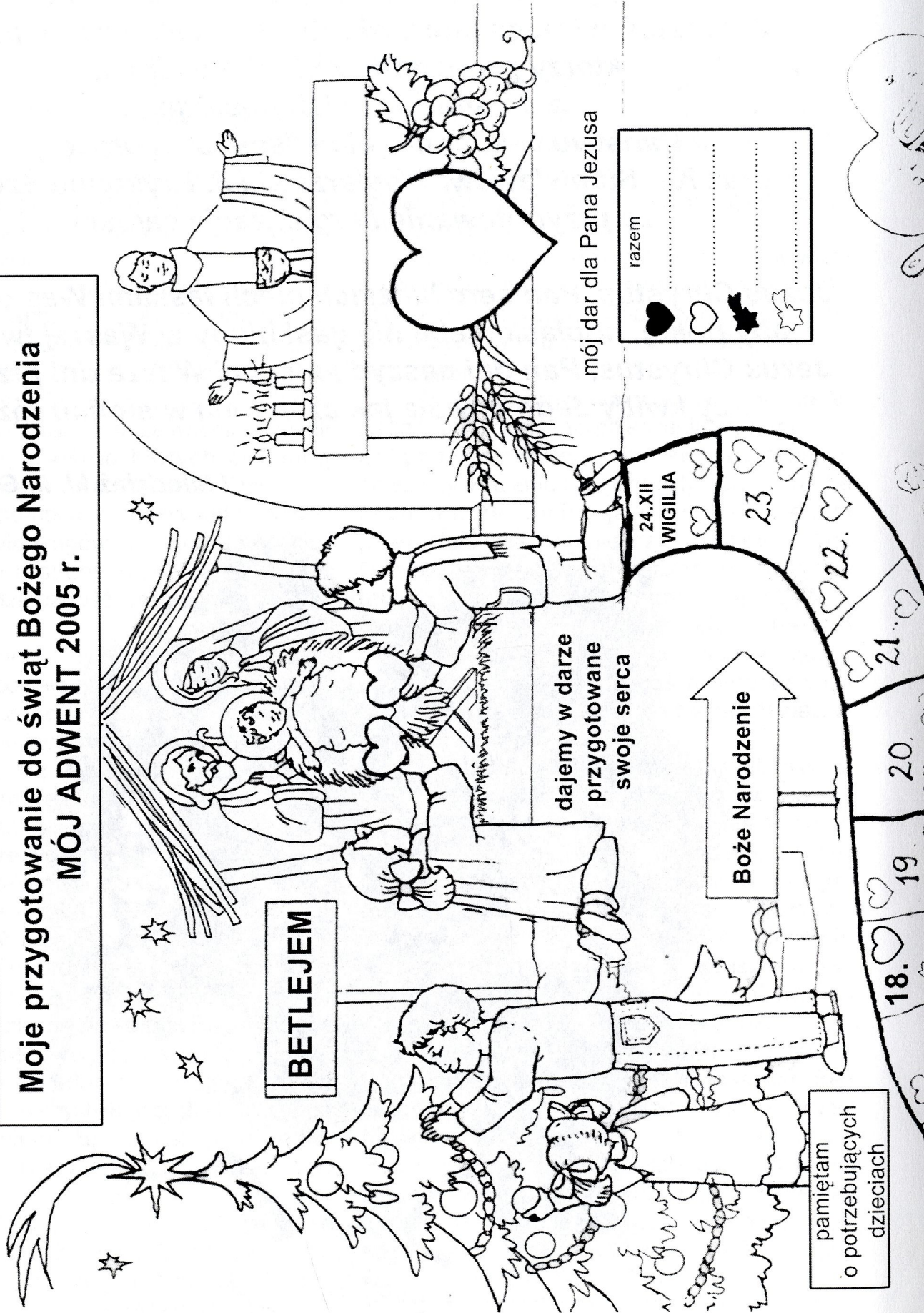
TWÓJ DAR DLA PANA JEZUSA

na koniec adwentu włoż wypełnioną kartkę

do szopki w kościele

jako **TWOJ DAR SERCA**

Moje przygotowanie do świąt Bożego Narodzenia MÓJ ADWENT 2005 r.

BETLEJEM

dajemy w darze
przygotowane
swoje serca

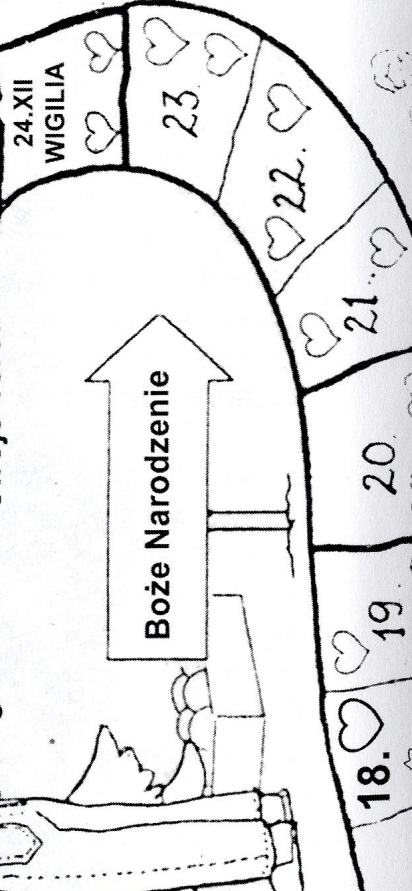
Boże Narodzenie

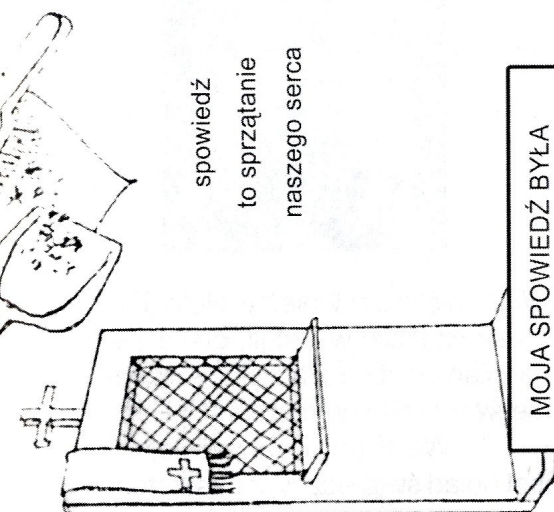
mój dar dla Pana Jezusa

razem
.....
.....
.....

pamiętam
o potrzebujących
dzieciach

spowiedź
to sprzątanie
naszego serca

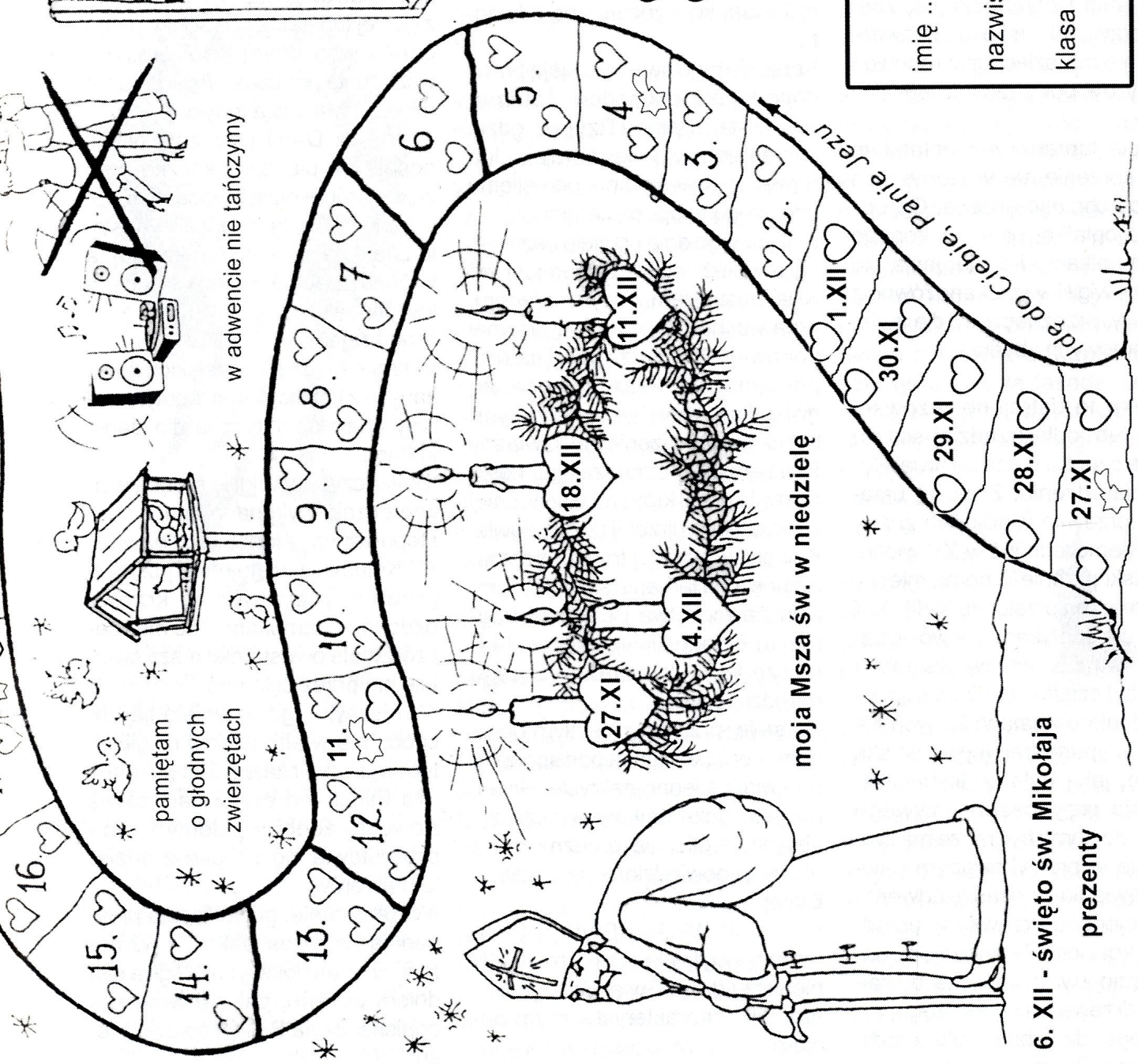
MOJA SPOWIEDŹ BYŁA
.....
.....

- ♡ - modlitwa rano i wieczorem BYŁA
- ♥ - modlitwy rano i wieczór NIE BYŁO
- ☁ - Msza św. w niedzielę BYŁA
- ☁ - Msza św. w niedzielę NIE BYŁA

imię

nazwisko

klasa

w adwencie nie tańczymy

pamiętam
o głodnych
zwierzętach

moja Msza św. w niedzielę

6. XII - święto św. Mikołaja
prezenty

POCZĄTEK ADWENTU

Ide do Ciebie, Panie Jezu

SYMBOLE

Ich znaczenie i przesłanie

Oplątek to bardzo cienki biały płatek chlebowy, praśny (czyli niekwaszony i niesolony), wypiekany z białej mąki i wody bez dodatku drożdży, którym dzielą się wszyscy zgromadzeni przy stole wigilijnym, składając sobie życzenia. Dziele nie się oplątkiem jest symbolem pojednania i przebaczenia, znakiem przyjaźni i miłości. Prawdopodobnie ma szlachecki rodowód i znany był powszechnie od XVII wieku.

Tradycja łamania się oplątkiem swoje korzenie ma w pierwszych wiekach chrześcijaństwa. Oprócz białego oplątka, przeznaczonego na komunikanty i do łamania się podczas wigilii, wypiekano również kolorowy, przeznaczony dla zwierząt domowych i bydła.

Choinka to ustrojone drzewko, świerk lub jodła (rzadziej sosna) będące ozdobą w czasie świąt Bożego Narodzenia. Zwyczaj ustawiania drzewka wigilijnego znany był w Niemczech już w XV wieku. Do Polski przenieśli go niemieccy protestanci na przełomie XVIII i XIX wieku, ale spotykany był wówczas jedynie w miastach. Na wsiach - i to niezbyt często - choinka pojawiła się dopiero w latach 20-tych XX wieku. Wyparła tradycyjną polską ozdobę, jaką była podłaźniczka. Tradycja przynoszenia żywego drzewa do domu być może ma swe korzenie w praktykowanym dawniej stawianiu w czasie adwentu przystrojonego drzewka w przedsionku kościoła. Zwane rajem, nawiązywało swą symboliką do rajskiego drzewa życia, z którego, jak głosi legenda, zbito belki krzyża Chrystusa. Dawnymi, tradycyjnymi

zdobieniami choinkowymi były ciastka, pierniczki, orzechy, małe, czerwone tzw. rajskie jabłuszka, własnoręcznie wykonywane w czasie adwentu ozdoby z bibuły, kolorowych papierów, piórek, wydumaszek, słomy i źdźbeł traw, kłosów zbóż itp. Na gałązkach w wieczór wigilijny zapalano świece i tzw. zimne ognie.

Wigilia Bożego Narodzenia (wieczera wigilijna, wieczór wigilijny) (z łac. vigilia - czuwanie, straż) to w tradycji chrześcijańskiej dzień poprzedzający święto Bożego Narodzenia, kończący okres adwentu.

Korzenie tego święta sięgają prawdopodobnie obchodów Saturnaliów w starożytnym Rzymie, gdzie chrześcijaństwo się rozwijało, lub nawet do świętowania przesilenia zimowego w epoce kamiennej.

Kolację tego dnia przyjęło nazywać się również wigilią. Zwana jest też wilią, postnikiem, bożym obiadem, a na wschodzie kutią (od głównej potrawy). Wieczera wigilijna rozpoczyna się wraz z pierwszą gwiazdką na niebie. Jest to symboliczne nawiązanie do Gwiazdy Betlejemskiej, oznaczającej narodziny Jezusa, którą na wschodniej stronie nieba ujrzeli Trzej Królowie. Kolację, w polskiej tradycji postną, rozpoczyna łamanie się oplątkiem, a także modlitwa i czytanie fragmentu Ewangelii według św. Mateusza lub Łukasza dotyczącego narodzin Jezusa.

Na stole, przykrytym białym obrusem, z wiązką sianka pod spodem, ustawia się jedno nakrycie więcej, niż jest uczestników wieczery. Jest symbolicznie przeznaczone dla niezapowiedzianego gościa.

Europa

· W Wielkiej Brytanii praktycznie Wigilii nie obchodzi się. W pierwszy dzień Świąt Bożego Narodzenia charakterystycznym daniem obiadowym jest pieczony indyk z borówkami.

Wigilii nie ma również w Holandii i coraz częściej w Belgii, gdzie zamieniana jest na uroczyste śniadanie świąteczne w restauracji.

· We Francji najważniejszy jest obiad świąteczny, z pasztetem z gęś lub kaczej wątróbki, ostrzami i wędzonym łososiem. Powszechnie podczas Wigilii jada się mięso, zwłaszcza indyka.

· W Danii podczas Wigilii podaje się pieczoną kaczkę a na zakończenie ryż z owocami.

· W Austrii na wigilijnym stole znajduje się karp lub kaczkę, a w Niemczech kielbaski i sałatka kartoflana.

Inne kraje

W krajach pozaeuropejskich związanych z katolicyzmem spotyka się rysy charakterystyczne dla danej kultury:

· Boliwijczycy w Wigilię święcą własnoręcznie wykonane figurki. Następnie trwa całonocna zabawa.

· W Kolumbii świętuje się już od 8 grudnia, przystrajając krzewy ozdobami i lampkami. Nie ma wieczery, ale po ostatniej mszy świętuje się przez całą noc.

· W Meksyku, gdzie święta są obchodzone w atmosferze religijnej, typowym zwyczajem jest piniata.

· Na Filipinach przez cały okres Adwentu zdoła się domy i ulic i przedstawia się szopkę z udziałem aktorów.

· W Kamerunie, gdzie święta przypadają na okres wakacji i wzmożonych prac polowych, Wigilia jest dniem wolnym; pali się wówczas ogniska, czyta Biblię i śpiewa pieśni.

(opr. KH)

ADWENT ZNACZY OCZEKIWANIE

„Na próżno Chrystus rodzi się w żłobie, jeśli się nie narodzi w Tobie...”

Słowa te przypominają nam tajemnicę Narodzenia Pańskiego, a także czas, który je poprzedza zwany ADWENTEM. Są to cztery niedziele poprzedzające Święta.

Przeciętny chrześcijanin, katolik może na te przypomnienia odpowiedzieć: przecież ja to wszystko znam, mam już za sobą wiele lat praktyk chrześcijańskich. Jednak przypominając je sobie doświadczony katolik może wzbogacić swoje religijne przeżycia, a ubogacając je we wspólnocie parafialnej stworzy lepszy duchowy klimat dla dzieci i młodzieży.

Adwent, adventus, w starożytnym Rzymie i Bizancjum oznaczał przybycie i odwiedzin ważnej osobistości, króla, cesarza. Chrześcijanie niemal od zawsze

widzieli w owym adventus przybycie Króla Królów - Chrystusa: Jego Wcielenie, Narodzenie i powtórne przyście na końcu czasów. Liturgiczny okres Adwentu wprowadza nas w trojaki oczekiwanie:

·na Boże Narodzenie, czyli wspomnienie pierwszego, historycznego przyścia Chrystusa, na osobiste spotkanie z Chrystusem poprzez łaskę i, w końcu, na powtórne przyście Chrystusa w chwale.

Pierwszy adwent już się dokonał: Pan, Emmanuel, wyczekiwany przez lud Starego Przymierza, narodził się, jak wierzymy, 2000 lat temu w Betlejem. Niektórzy skupiają się tylko na tym historycznym fakcie, zapominając o jego wymowie duchowej, dla nas także istotnej. Tymczasem Adwent dokonuje się nieustannie aż do chwili paruzji.

Adwent czasem oczekiwania Adwent jest zaproszeniem do czuwania, uwagi i nawrócenia, ale przede wszystkim oznacza on radosne oczekiwanie. Nawet post, czuwanie, modlitwę przeżywamy w duchu radosnego oczekiwania na Kogoś, kto przychodzi i odmienia nasz los. W oczekiwaniu rośnie nadzieja jak światło rozświetlające ciemności. Jan Chrzciciel staje się głosem wołającym, zapowiadającym przyście Oblubieńca. Oczekiwanie dokonuje się także w milczeniu jak w życiu Józefa, ponieważ tylko poprzez milczenie można wejść w tajemnicę. Podobnie Maryja poprzez przyjęcie łaski, poprzez swoje fiat, które wyraża Jej posłuszeństwo, uczy nas posłuszeństwa Słowu w wierze. Poprzez przyście Boga w Jezusie staliśmy się dziećmi Bożymi, dziećmi Zmartwychwstania i nosimy w sobie Ducha Świę-

tę. Otrzymaliśmy nowe życie i możemy powiedzieć, że weszliśmy w proces przeobstwienia przez Ducha Świętego. Ale mamy też wielkie zadanie przeobstwienia historii. Refleksja, medytacja nad tajemnicą Boga i człowieka mogą pomóc nam w uświadomieniu sobie tego, co już się w nas dokonało.

Adwent czasem milczenia Chyba najlepszym czasem dla zrozumienia tego, czym jest człowieczeństwo Boga w Jezusie i czym jest przeobstwienie człowieka w Nim, jest czas milczenia. Wcielenie jest jakby tajemnicą milczenia. Dokonało się ono w milczeniu. Bóg wszedł w historię niezauważony. Każdy z nas zaproszony jest do milczenia nie tylko w wymiarze zewnętrznym (cisza, słuchanie, oczekiwanie i modlitwa w oczekiwaniu), ale także w wymiarze wewnętrznym; do milczenia, które karmi się słuchaniem Słowa. W przeciwnym razie nasze milczenie adwentowe będzie tylko zwykłą fasadą, pantomimą. Potrzeba, abyśmy pozwolili na to, by Adwent mógł nas przemienić, wprowadzając w słuchanie słowa Bożego. Adwentowe teksty liturgiczne są bogate tre-

ścią: czytania, antyfony, śpiewy. Potrzeba, abyśmy zasluchali się w głos Pana w łączności i w duchu solidarności z całą ludzkością, która może nie oczekuje Jego przyścia, nie jest świadoma tego, że lada moment może On przyść, co więcej, już stoi u drzwi i kołacze. Jeśli kto usłyszy mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną (Ap 3,20).

opr. KS

Młodzież

CHRYSTUSA KRÓLA

Jakub Stabryła) brało udział w „Szkole Modlitwy” w Wyższym Seminarium Duchownym w Przemyślu – stąd zainteresowanie się tematem modlitwy...(więcej o pobycie WSD w następnym numerze)

Czym jest modlitwa? – Modlitwa jest rozmową z Panem Bogiem i może ona przybierać różne formy: modlitwa indywidualna – odmawiana przez jedną osobę. lub modlitwa wspólnotowa, na której gromadzi się kilka osób.

Jest cztery rodzaje modlitwy: modlitwa uwielbienia, modlitwa

prześlągania, modlitwa dziękczynna, modlitwa prośby, z czego najtrudniejsza jest modlitwa uwielbienia.

Więcej na temat modlitwy w przyszłym miesiącu.

A teraz zapraszamy do obejrzenia zimowej galerii...i czytania tekstów SMS....

Świąteczne teksty SMS

Skacze Aniołek, skacze po chmurkach, niesie życzenia w Anielskich piórkach. Niesie w plecaku babki i świeczki, a w walizkach złote dzwoneczki. Wesołych Świąt!

Gwiazdora w kominie, Prezentów po szyje. Dwa metry choinki, Cukierków trzy skrzynki. Przed oknem bałwana, Sylwestra do rana.

Świąt prawdziwie świątecznych, ciepłych w sercu, zimowych na zewnątrz jaśniejących pierwszą gwiazdką, co daje nadzieję na następny rok.

Niech Święta Bożego Narodzenia i Wigilijny wieczór upłyną Wam w szczęściu i radości przy staropolskich kolędach i zapachu świerkowej gałązki.

Witajcie drodzy przyjaciele w ostatnim już numerze „Młodzieży Chrystusa Króla” w roku Pańskim 2005.

W tym miesiącu postanowiliśmy nawiązać do zbliżających się Świąt Bożego Narodzenia, a raczej do czasu, który je poprzedza

Adwent to właśnie na nim chcielibyśmy skupić swoją uwagę...

MODLITWA W ADWENCIE

Jak wielu z Was słyszało w I Niedziele Adwentu Ewangelia wg św. Marka mówiła o czuwaniu /Mk 13, 33-37/ To nasze wspólne czwanie i oczekiwanie na przyjście nowo narodzonego Chrystusa można połączyć z modlitwą...a czym tak naprawdę jest modlitwa? Jakie są jej rodzaje? Co to są rozproszenia i jak sobie z nimi radzić? Jak odnaleźć Boga na modlitwie? – Na te wszystkie pytania postaramy się odpowiedzieć w dzisiejszym miesiącu – oraz następnych.

Wcześniej należy jednak dodać, że dwóch lektorów z naszej parafii (Piotr Balik oraz

Witajcie Kochane Dzieci !

Witajcie! Co u Was słyhać ?

Na pewno z niecierpliwością czekacie na św. Mikołaja. A czy wiecie kim On był? Był biskupem, który żył dawno temu. Otaczał opieką ludzi ubogich, wspierając ich ze swego rodzinnego majątku. Tradycja przekazała nam o dyskretnym podrzucaniu przez Niego paczek biednym. Zmarł 6 grudnia około 350 roku. Na pamiątkę Jego dobroci zaczęto obdarowywać się prezentami. Myślę, że każdy z Was może być takim św. „Mikołajem” i sprawiać innym radość.

Nie zapomnijcie jednak o największym i najwspanialszym prezencie, który ofiaruje nam Bóg.- czy wiecie już o czym mówię ?...

OCZYWIŚCIE !!! Tym prezentem jest DZIECIĄTKO JEZUS !

Tak, Syn Boży jest nam ofiarowany. Przygotujcie się zatem dobrze, aby przyjąć Go godnie. Pan Jezus urodził się w Betlejem tylko raz, a dzisiaj chce rodzić się w sercach ludzi-przychodzić do nas w Komunii św. Tylko w sercu dobrym, przygotowanym. Pan Jezus może się narodzić. Sama Matka Najświętsza czuwa nad

naszym przygotowaniem i podpowiada, jak być dobrym, szczególnie wtedy, gdy chętnie uczestniczymy w specjalnych Mszach św. zwanych Roratami. Życzę Wam kochane dzieci, aby w Waszych małych jessz-cze serduszkach narodził się też mały Jezusek, by mocno Was rozpa-lił swoją miłością i radością, by Wasze serduszka już na zawsze pozostały Jego kołyską, Jego domem..

**ZAPRASZAM
WSZYSTKIE DZIECI
NA RORATY !!!**

***W ubogiej szopce,
za miastem Betlejem
przyszedł Syn Boży,
nam dając nadzieję.***

***ie miał gdzie się schronić,
nigdzie Go nie chciano,
choć mógł spowodować,
by już Go kochano.***

***O Jezu maleńki
dzięki Ci składamy,
my też Ci z wdzięczności
życie swe oddamy.***

W Y D A R Z Y Ł O S I Ę

01. listopad

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny. Była to szczególna okazja do modlitwy za naszych zmarłych. Gromadziliśmy się na cmentarzach, ale i w kościołach by zanosić nasze modlitwy za tych, którzy w czyścicu oczekują naszej pomocy. Po południu 01 listopada na cmentarzach sanockich były odprawiane nabożeństwa żałobne z procesją za zmarłych, a w Dniu Zadusznym również w naszym kościele modliliśmy się za naszych zmarłych, polecając ich Panu w Mszach św. i procesjach żałobnych.

06. listopad

Odbyło się spotkanie naszej Rady Parafialnej. Na spotkaniu została podjęta decyzja o rozpoczęciu prac nad ociepleniem i otynkowaniem naszego kościoła.

07. listopad

W naszym kościele odbyła się Kapłańska Kongregacja Rejonowa, gromadząc Kapłanów głównie z rejonu Bieszczad, Sanoka, Krosna. Pod przewodnictwem Ks. Abpa omawiano najważniejsze wyzwania duszpasterskie bieżącego czasu.

14. listopad

Rozpoczęto prace przy ocieplaniu i tynkowaniu kościoła. Do wykonania zadania została wybrana firma budowlana z Białej k/Rzeszowa.

17. listopad

Przed uroczystością odpustową i pierwszą rocznicą konsekracji naszego kościoła rozpoczęło się w naszej parafii 40-godzinne nabożeństwo eucharystyczne. Rozważania na temat rozumienia wiary w naszym życiu prowadził ks. Wiesław Siwiec – katecheta liceum w Sanoku, który również wygłosił homilię odpustową.

19. listopad

W dniu 19.11.2005r w auli Seminarium Duchownego w Przemyślu o godz. 9.30 spotkali się księża asystenci, Zarząd DIAK oraz członkowie POAK na zakończenie obchodów 10-lecia Akcji Katolickiej w Archidiecezji Przemyskiej. Podsumowania pracy tejże organizacji dokonali ksiądz asystent Józef Niżnik oraz prezes DIAKu Pan Kazimierz Kryla. Na zakończenie spotkania wręczono dekrety nominacyjne prezesom na kolejny okres pracy w POAK.

O godz. 12.00 rozpoczęła się koncelebrowana Msza święta w katedrze pod przewodnictwem Ks. Arcybiskupa Józefa Michalika z okazji 15-lecia Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży oraz 10-lecia Akcji Katolickiej. Podczas Mszy św. 51 osób wstąpiło w szeregi KSM składając ślubowanie w obecności Księdza Biskupa. Na zakończenie uroczystej Mszy Świętej ks. Arcybiskup wręczył dekrety nominacyjne księżom i prezesom nowo powstałych POAK w 71 parafiach Archidiecezji.

20. listopad

Uroczystość odpustowa Chrystusa Króla w naszej parafii. Uroczystą Mszę św. odpustową o godz. 11.30 celebrował ks. Stanisław Kudła – proboszcz parafii Bukowsko. Mszę św. koncelebrowali: ks. Wiesław Siwiec, nasz rodak – ks. Bogdan Potoczny i o. Stanisław Glista, proboszcz parafii OO franciszkanów w Sanoku. Uroczystości towarzyszył śpiew naszego chóru parafialnego, pod dyrekcją ks. proboszcza.

Z okazji rocznicy konsekracji kościoła i odpustu parafialnego swoje pozdrowienia i życzenia przesłał ks. Krzysztof Pastuszak – nasz rodak, pracujący w Belgii. Napisał: „W modlitewnej łączności, w 1-ą rocznicę Konsekracji Kościoła Chrystusa Króla w Sanoku - życzę Wam Wszystkim - Drogim memu sercu Sanoczanom - aby Królestwo Pokoju, Sprawiedliwości i Prawdy utrwalało się w Ojczyźnie naszej - ks. Krzysztof z Belgii w moherowym berecie.” Bóg zapłać Ks. Krzysztofie!

20. listopad

Odbyło się coroczne liczenie wiernych w polskim Kościele. W niedzielę odpustową w naszym kościele było – 4191 osób (30% parafian); do Komunii św. przystąpiło 1128 osób (27% obecnych)

29. listopad

W SP nr 4 w Sanoku rozpoczęła się VI edycja akcji „Dar serca”. W akcji biorą udział uczniowie szkoły, którzy zbierają fundusze na pomoc najbardziej potrzebującym kolegom i koleżankom ze szkoły. Akcja potrwa do 27. stycznia 2006 r.

W MINIONYM MIESIĄCU

odeszli do wieczności:

Czaja Barbara
Klimkowski Zbigniew
Krawczyk Anna
Rycyk Władysława

„Wieczne odpoczywanie racz
im dać Panie...”

przyjęli sakrament Chrztu św.:

Bury Maciej
Knurek Julia
Knurek Mikołaj
Knurek Olaf
Oleniacz Weronika
Stodolak Angelika

„Trwajcie zawsze w jedności
z Chrystusem”

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna

wtorek, czwartek, sobota

17⁰⁰-18⁰⁰

z wyjątkiem uroczystości i świąt
(0-13) 463 05 94

GODZINY MSZY ŚWIĘ- TYCH

dni powszednie	niedziele
6 ³⁰	7 ⁰⁰
7 ⁰⁰	8 ³⁰
18 ⁰⁰	10 ⁰⁰
	11 ³⁰
	17 ⁰⁰

w okresie wakacji niedzielna
Msza św. wieczorna jest
odprawiana o godz. 19⁰⁰

Dokumenty potrzebne do udzielenia:

sakramentu chrztu świętego

- dane personalne rodziców dziecka
- data ślubu rodziców dziecka
- akt urodzenia dziecka z Urzędu Stanu Cywilnego

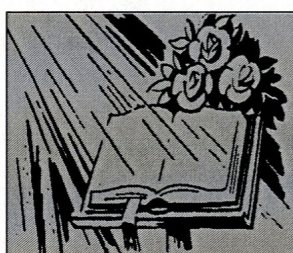
sakramentu małżeństwa

minimum trzy miesiące przed planowanym ślubem należy zgłosić się do kancelarii parafialnej

- dowody osobiste
- bieżące świadectwa chrztu świętego i bierzmowania
- świadectwa ukończenia kursu przedmałżeńskiego
- świadectwa odbytych spotkań w poradni przedmałżeńskiej (w Sanoku funkcjonuje przy kościele OO. Franciszkanów)
- do wglądu świadectwa ukończenia katechizacji w zakresie szkoły podstawowej i średniej
- zaświadczenie do małżeństwa konkordatowego z Urzędu Stanu Cywilnego

pożrebu

- akt zgonu z Urzędu Stanu Cywilnego

BIBLIOTEKA PARAFIALNA

ZAPRASZAMY *poniedziałki i środy*

po wieczornej Mszy św.

w czasie wakacji tylko w środy

* Idzie misjonarz przez pustynię, a tu nagle za skały wychodzi lew
-Boże - modli się misjonarz - spraw żeby ten zwierz miał duszę chrześcijańską!
Lew klęka i składa przednie łapy jak do modlitwy.
-Niestychane! Jesteś lwem chrześcijańskim?!

-Tak - odpowiada lew - odmawiam modlitwę przed każdym posiłkiem...
* Pani w szkole pyta ucznia:
Jasiu, powiedz gdzie można spotkać Pana Boga?
Jak pani taka mądra, to niech powie gdzie Go można nie spotkać.
* Jasiu, jak się do ciebie zwraca wychowawczynie w szkole?
„Fafara, marsz do kąta!”
* Nauczyciel kazał Jasiowi napisać w zeszycie 100 razy: „Nigdy nie będę mówił do nauczyciela «TY»”.
Nazajutrz Jasio przynosi zeszyt. Dlaczego to zdanie napisałeś nie 100 razy, tylko 200?

- Bo cię lubię Kaziu!

* Kościelny do grupy zwiedzających: - A na wieży mamy 500 - letni dzwon, którym dzwoni się tylko wtedy, gdy pojawi się ogień, biskup lub inne nieszczęście.

* Proboszcz przekonuje radę parafialną o potrzebie remontu dachu, sufitów i podłóg na plebanii. Zebrani oponują ze «względu na wysokie koszty. Wtem kawałek tynku spada na głowę przewodniczącego. Ten zmienia zdanie i sam pierwszy składa datkę na naprawę dachu. Na to ksiądz po cichu: - Panie Boże, wszystko dla Ciebie jest możliwe, traf go jeszcze raz.

* Mój wujek, jest prałatem i tytułuje się, go przewielebnym.

A mój jest biskupem i mówią do niego: ekscelencjo.

A mój kuzyn - triumfuje trzeci z rozmówców - waży 130 kg i każdy kto go zobaczy, mówi: - O mój Boże!

* - Trzeba sobie radzić - rzekł ministrant przewracając przybrudzoną komeżkę na lewą stronę. Popatrzywszy jednak do zakrystyjnego lustra dodał zde gustowany: - Ciekawe, kto mnie w tym uprzedził?

* Kościelny zapalając paschał utracił głowę figurze św. Jana na chrzcielnicy. Proboszcz ratując sytuację zawiesił kartkę: „Św Jan Chrzciiciel po ścięciu”

* Siedmioletni chłopczyk spaceruje sobie chodnikiem w drodze do szkoły. Podjeżdża samochód. Kierowca odsuwa szybkę i mówi: - Wsiadaj do środka to dam Ci 10 złotych i lizaka! Chłopczyk nie reaguje i przyspiesza kroku. Samochód powoli toczy się za nim. Znowu się zatrzymuje przy krawężniku ...- No wsiadaj! Dam Ci 20 złotych, lizaka i chipsy! Chłopczyk ponownie kreci głową i przyspiesza kroku Samochód nadal powoli jedzie za nim. Znowu się zatrzymuje ... - No nie bądź taki ... wsiadaj! Moja ostatnia oferta - 50 złotych, chipsy, cola i pudełko chupa-chups!

- Oj odczep się Tato! Kupiłeś Matiza to musisz z tym żyć ..

* Wakacje w domu. Kleryk pomaga bratu wozić siano. Gdy fura się wywraca po raz drugi, alumn woła: - Józek, klinij ty. bo ja nie mogę.

* Idzie Adam i Ewa przez Raj. Ewa pyta Adama drżącym głosem: - Adamie kochasz mnie? - A kogo mam kochać?

W Polsce nigdy tak mówiono: szanuj księdza dobrodzieja! Czyń, co każe, kiedy mówi słowa: ora et labora! A prócz pracy i modlitwy, bo i na to jest nadzieja, śmieć się wraz z proboszczem swoim, kiedy przyjdzie na to pora.

(anonim, XIX w.)

Jaki niedźwiedź cie goni?

Jak rozpoznać gatunek niedźwiedzia który Cię goni:

1. Jeżeli uciekasz, i uciekasz, i wskazujesz na drzewo a niedźwiedź wchodzi za tobą...

To znaczy, że goni Cię Czarny Niedźwiedź!!!

2. Jeżeli uciekasz, i uciekasz, i wskazujesz na drzewo a niedźwiedź strząsa cię z tego drzewa...

To znaczy, że goni Cię Niedźwiedź Brunatny!!!

3. Jeżeli uciekasz, i uciekasz, i uciekasz... i nie możesz znaleźć żadnego drzewa...

To znaczy, że goni Cię Niedźwiedź Polarny!!!

* Idzie Adam i Ewa przez Raj. Ewa pyta Adama drżącym głosem:

- Adamie kochasz mnie?

- A kogo mam kochać?

* Stoi facet na parapecie jednego piętka z zamiarem skoku, ale stwierdził,

że jest za wysoko, chciał się wycofać i niechcący wypadł. Leci i krzyczy:

- Boże spraw żebym przeżył, nie będę pił, palił, przeklinał i kłamał. Spadł, podniósł się otrzepał i powiedział: - Człowiek w szoku to takie głupoty gada...

